

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De humili subiectione, & propria resignatione. VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

Nil stabile sub sole: sed cuncta mutantur, & res & honores. Stabilitur nemo, nisi in solo Deo. Dilectio Dei stabile fundamentum, humilitas autem meretur hanc gratiam. Qui in Deo confidit sustinet omnia patienter. Et qui Deum pure querit, facile contentus erit. Qui se ipsum querit, se ipsum inueniet. Sentiet detrimentum, qui loqui vult ad omne verbum. Fluctuat semper animus, quamdiu consolari querit in terrenis. In Deo vera læticia cordis, extra Deum, non est pax nec requies,

CAPVT V.

De spirituali inopia, & subtractione suauitatis interna.

1. **P**aupertas gratiæ, grauior est omni paupertate naturæ, inopia spiritualis, dura afflictio est animæ. Castigatur sæpe iustus, interno solatio occultè subtracto. Eruditur tamen animus flagellis, ne de se presumat in bonis. Nouit ergo Dominus, quid tibi sit vtilius. Sæpe obeli salutis, quod tu vehementer affectas. Est etiã sæpe pro te, quod tu æstimas tibi aduersari. Placita sibi cupit infirmus, sed medicus dat, quod illi nouit salubrius esse. Sanius iaces humi prostratus, quàm stabas intus elatus. Liberior est pauper in modicis, quàm diues in opibus multis. Nulla res prodest exteriùs, si interior gratia desit & virtus.

2. Si Deus dulcedinem suam tibi subtrahit, ne mireris: quia multis sic accidit, ne sibiipsis hanc gratiã ascribant. Iucundius est esse in tormentis & in carcere cù gratia, quàm in domo pulchra cum conscientia mala. Qui consolationem Dei est expertus, omnia fastidit, quæ mundus sensibus offert. Cum senseris te cælesti rore perfusum, totum Deo humiliter refunde. Si aridum inueneris cor tuum & obtenebratum, non cesses ad Dominum clamare pro lumine gratiæ & oleo misericordiæ, ne deficias in via recta præ labore. Dabit enim Pater cælestis spiritum bonum animæ quærenti se.

CAPVT VI.

De humili subiectione, & propria resignatione.

1. **S**I vis à malo liberari, & in bono confortari, humilia te sub Deo & propter Deum sub omni creatura. Testatur hoc sanctus Dauid, qui dicit. Humiliatus sum, & liberauit me. Non est bonum rebellare Deo, & contradicere sermonibus sanctis. Idcirco inclina aurem tuam ordinationi diuinæ humiliter, maioribus & minoribus subiectus. Humilitas pacem parit & concordiam, & nouit omne onus portare. Et homini utilior est contemptus sui, quàm fauor laudis inanis.

Psal. 114.
106.6.

4. f. c.

utiliter
subtrahitur
interna
suauitas.

2. Felix humiliatio animæ dolentis, quæ cognitionē propriæ infirmitatis sibi aperit, ut plangat intus, quod propria iniquitate commisit. Suppleat semper humilitas, ubi deficit perfecta charitas. Citò illi ignoscendum est, qui reatum suum humiliter confiterur. Facile placet iratū, qui humile dat responsum. Valde magnā rem facit, qui propter Deum se resignat, & in omnibus vincit. Nam qui victor est sui, dominus est mundi, & hæres celi. Qui seipsum non vincit in parvis, quando maiora superabit: Ille Deus est ad votum, qui se reliquit ex toto.

C A P V T V I I.

De laude Dei in tribulatione.

1. **D**isce Dominum laudare in tribulatione, quam pateris; & fac de necessitate virtutem, ut meritum tuum augetur, & pœna minuatur peccatorum. Vis murmurare contra Deū, quia te flagellat & probat? Hoc tibi nō expedit: sed magis ora, ut malis tuis non parcat. Confitere ergo Domino, quia bonus in donis suis; confitere etiā, quia iustus in flagellis tuis. Bonitas eius, sine meritis tuis, contulit tibi bona; iniquitas autem tua, quid meruit nisi flagella? Dic igitur ei in oratione prostratus: Domine Deus, ego nil aliud ex me promerui, quàm pati & flagellari: nec dignus sum vel minimam à te consolationē recipere, quoniam in multis te offendi. Sis igitur in omnibus benedictus, in quibus me affligis & vris. Si minus est, addes amplius. Modicū est totum, secundum quod merui. Afflictio mea, laus tua sit & gloria, Gloriarī enim me oportet hoc modo, in cruce Domini mei Iesu Christi. Duret & valeat dolor meus, quantū tibi placuerit. Laudē tuam imple in me. Scio enim, quod nihil iniuste agere potes.

2. Voluntatem tuam & summum beneplacitum peto in me perfici vsque in finem. Gaudio dixi: Quid tu mihi sine Iesu salutari meo? Nolo in me venias, nisi dixerit Iesus. Dolor mihi dulcior est & erit, quàm tu, propter Iesum, qui diligens me affligit. Nam salus, ubi crux. Et plerumque sub gaudio dolus est occultus, & risus decipit multos. Vir autem sapiens, vix tacitè ridebit: nam futura metuens mala considerat quàm citò labuntur. Plus te grauari debet culpa commissa, quàm quælibet pœna inflicta. Et si remurmurat caro infirma, spiritus tamen debet esse promptus ad omnia ferenda.

Eccl. 21.

3. Itaque dicas: Libenter Domine portabo virgam tuam. per gratiam tuam, & quicquid patiendum est, pro salute mea æternā: multo enim melius ac leuius est, modò cum bonis & electis